

буди като отъ съпъ; никой никого не виждаше; никой отъ никого помощ не чакаше и съкый вървѣше дѣ очи му виждатъ и търсеше спасение.

Мѣжду това кога сичко бѣше въ пламакъ и злодѣйцы-тѣ бѣхъ придадени въ грабежъ, таеиъ непознатъ, въ черно облеченъ, човѣкъ прискочи прѣзъ плета и легна мѣжду камънака; полека-лека той ся влачѣше и ся услушваше да чуе, кое дѣ що става. Той ся приближи до земника, исправи ся слуша, нъ сичко бѣше напразно. Отъ шумъ що ставаше около него не можеше да чус нищо.

— Черне! повыка той, като виде куче-то ходи по двора.

Куче-то, като позна спасителный гласъ, приближи ся, начала да мириши и да скача около него.

— Шьдъ, Черню! произнесе непознатый, като го улови за мусуржъ-тж, и като че искаше да го попыта: дѣ ся твои-тѣ ступани.

Куче-то позна; то ся дръпна отъ ржжъ му затече ся около подземие-то и зе да рови и да скымчи.

— Тѣ ся тамъ, радостно той произнесе и ся упжти крачешкомъ излекычка кѣмъ онажъ странж. Той ся прислушва и чува жалны гласове, размѣсены съ плачове; той ся сега не плаши отъ крѣв-